

Nr. 2004/3263
van het repertorium

- verbetering vermogens-
voorwaarden
- C.O.I.V.

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 29 maart 2004 door beklaagde tegen al de beschikkingen ten laste
- op 29 maart 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 17 maart 2004 door de correctionele rechtbank van Mechelen, 11de kamer, dewelke

- de incriminatieperiode preciseert als "te ononderbroken tussen 11 juli 2001 en 7 augustus 2002"

- beklaagde veroordeelt tot een geldboete van 2.000 euro x 5 = 10.000 euro of 3 maanden vervangende gevangenisstraf, met uitstel van 3 jaar voor de helft van de geldboete

- beklaagde veroordeelt tot de kosten, begroot op 10,22 euro

- aan veroordeelde een vergoeding van 25 euro oplegt

- aan beklaagde een bijdrage van 10 euro x 5,5 = 55 euro oplegt

- verbeurd verklaart op grond van art. 42/3° en 43bis SWB het bedrag van 6.114 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van

Gelet op de neergelegde stukken en conclusies;

Gelet op het bestreden vonnis van de correctionele rechtbank van Mechelen d.d. 17.03.2004;

Overwegende dat de naar vorm en termijn regelmatig ingestelde hogere beroepen van beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de incriminatieperiode heeft beperkt als volgt: "te ononderbroken tussen 11 juli 2001 en 7 augustus 2002", de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan de schuld van beklaagde aan de feiten der tenlastelegging bewezen is gebleven wat ook niet wordt betwist, evenwel beperkt tot 2 kamers;

Dat beklaagde immers terecht opmerkt dat het in casu slechts 2 kamers betreft die werden verhuurd en niet 5 zoals door de eerste rechter werd weerhouden;

Overwegende dat aan beklaagde, die hierom heeft verzocht in conclusies, niet het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt toegekend gelet op de ernst der feiten die in hoofde van beklaagde getuigen van puur winstbejag zonder enige bekommernis voor de veiligheid van zijn huurders;

Dat door een effectieve bestraffing op te leggen aan beklaagde diens reclassering niet in gevaar wordt gebracht;

Overwegende dat rekening houdende met enerzijds de ernst der feiten zoals reeds aangehaald, en anderzijds het blanco strafregister van beklaagde, het gepast is beklaagde uit hoofde van de bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 40 opdecimen en alzo gebracht op 10.000 euro of drie maanden vervangende gevangenisstraf;

Overwegende dat de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat beklaagde in de wettelijke voorwaarden verkeert om te kunnen genieten van uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde straf, uitstel dat hem wordt verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboete ten bedrage van 1.800 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 9.000 euro of 2 maanden vervangende gevangenisstraf, zodat slechts 200 euro te verhogen met 40 opdecimen, en alzo gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand definitief is;

Overwegende dat beklaagde inmiddels het pand in orde heeft gebracht conform de wettelijke vereisten zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde

zich in de toekomst zal onthouden van
gelijkaardige inbreuken

Overwegende dat de eerste rechter terecht de
vermogensvoordelen die beklaagde heeft gehad
ingevolge de bewezen verklaarde feiten heeft
verbeurd verklaard en het Hof de daartoe door de
eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige
redengeving bijtreedt en tot de zijne maakt,
behoudens wat betreft de omvang van deze
vermogensvoordelen;

Dat immers gedurende de incriminatieperiode
slechts 2 kamers werden verhuurd waarbij volgens
de eigen verklaring van beklaagde (stuk 10) 3
personen huur betaalden nl. 125 euro + 200 euro +
200 euro, zijnde in totaal 525 euro per maand x 12
= 6.300 euro;

Overwegende dat uit de verklaring van de huurders
blijkt dat de kosten voor verbruik van gas,
elektriciteit en water begrepen waren in de
huurprijs waaruit dient afgeleid te worden dat
beklaagde deze kosten diende te betalen, kosten
die in casu in mindering dienen gebracht te worden
van de ontvangen huurgelden;

Overwegende dat uit het strafdossier blijkt dat op
het gelijkvloers van het pand waarvan de verhuurde
kamers deel uitmaken, een winkel en een café
werden uitgebaat terwijl beklaagde thans
rekeningen van elektriciteit, water en gas
voorlegt waarin begrepen de kosten van verbruik
van het gelijkvloers;

Dat met betrekking tot de onroerende voorheffing,
deze niet in mindering wordt gebracht van de
ontvangen huurgelden nu deze steeds verschuldigd
is, ook wanneer geen kamers zouden verhuurd
geweest zijn;

Overwegende dat rekening houdende met de
voornoemde gegevens en met de omstandigheid dat
het verbruik van water, elektriciteit en gas voor
de uitbating van een winkel en een café alleszins
beduidend hoger zal zijn dan het verbruik van de
huurders van de twee kamers, voor de thans
weerhouden incriminatieperiode in totaal een
bedrag van 1.309,56 euro in mindering wordt
gebracht van de ontvangen huurgelden, zijnde
109,13 euro per maand zodat de omvang van de
vermogensvoordelen die thans worden verbeurd
verklaard bepaald wordt op 6.300 euro - 1.309,56
euro = 4.990,44 euro;

OM DEZE REDENEN:**HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 3, 7, 38, 40, 42, 43, 43bis strafwetboek
- 4, 6, 7, 17 van het decreet van 4 februari 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 decreet van 7 december 2001
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis met deze wijzigingen dat:

- beklaagde slechts schuldig wordt verklaard voor het verhuren van 2 kamers in plaats van 5 kamers,
- uitstel van tenuitvoerlegging wordt gelast van een gedeelte van de opgelegde boete ten bedrage van 1.800 euro te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 9.000 euro of 2 maanden vervangende gevangenisstraf zodat het effectieve gedeelte van de geldboete 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 1.000 euro of 1 maand vervangende gevangenisstraf bedraagt,
- een bedrag van 4.990,44 euro verbeurd wordt verklaard op grond van artikelen 42/3° en 43 bis SWB, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen
- vastgesteld wordt dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 55,72 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
DERTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIER

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier